

ne ultra quod tutum est humana progredi
atur infirmitas. Queniam modum enim hec
faciunt angeli vel potius deus quem ad-
modum hec faciat per angelos suos. et quam
tum fieri velit etiam per angelos malos. si
ue sinendo. siue iubendo. siue cogendo
ex occulta sede altissimi impij sui. nec
oculorum acie penetrare. nec fiducia rati-
onis enucleare. nec propectu mentis com-
prehendere valeo. ut tam certus hinc
loquar ad omnia que requiri de his res-
bus possunt. quam si essem angelus. aut pro-
pheta. aut apostolus. Cogitationes ei-
timide. et incerte providentie nostre. Cor-
pus enim quod corrumpitur aggruat animam.
et depimit terrena inhabitatio sensum
multa cogitantem. Et difficile est ima-
gimus que in terra sunt. et in prospectu sunt
invenimus cum labore. Que in celis sunt
autem. quis investigabit? Sed quod sequitur
et dicit. sensum vero tuum quis scit. nisi
tu dederis sapientiam et miseris sanctum
spiritum tuum de altissimis. que in celis
sunt quidem non investigamus. quo rerum
genere et corpora angelica secundum propria
dignitatem et eorum quedam corpora vel
actio continetur. secundum spiritum tamen dei mis-
sum nobis de altissimis et imprecitamus ei
gratiam mentibus nostris. audeo fiducialiter
dicere. nec deum patrem nec spiritum eius.
nec verbum eius quod deus unus est per id
quod est. atque id ipsum est villo modo esse mu-
tabilem. ac per hoc multominus esse visibi-
lem. quam sunt quedam quibus mutabilia non
tamen visibilia sicut nostre cogitationes et me-
morie et voluntates et omnis incorporea na-
tura. Visibile autem quicquid non est. quod non sit
mutabile. *¶ Cap. vi*

Quapropter substantia vel si melius
dicitur essentia dei. ubi pro mo-
dulo nostro ex quantulacumque particula intel-
ligimus patrem et filium et spiritum sanctum.
quoniam quidem nullo modo mutabilis est.
nullo modo potest ipsa per semetipsum esse
visibilis. proinde illa omnia que patribus

visa sunt. cum deus illis secundum suam di-
spensationem temporibus congruam pre-
sentaretur. per creaturam facta esse manife-
stum est. Et si nos latet quomodo ea mini-
stris angelis fecerit. per angelos tamen esse fa-
cta non ex nostro sensu dicimus ne cuiquam vi-
deamur plus sapere preterquam oportet sa-
pere. Sed sapiamus ad tempantiam sicut
deus nobis putus est mensuram fidei. et
credimus propter quod et loquimur. Exstat
enim auctoritas divinarum scripturarum. unde
de mensura nostra deviare non debet. nec reli-
cto solidamento divini eloquij per suspi-
tionum suarum abrupta precipitari. ubi nec
sensus corporis regit. nec perspicua ratio
veritatis elucet. Apertissime quippe scrip-
tum est in epistola ad hebreos. cum di-
spensatio novi testamenti a dispensatio-
ne veteris testamenti secundum congruentiam
seculorum ac temporum distingueretur. non ta-
tum illa visibilia. sed ipsum etiam sermone
per angelos factum. sic enim dicit. Ad quem
autem angelorum dixit aliquando sede ad dexteram
meam. quoad usque ponam inimicos
tuos scabellum pedum tuorum. Nonne omnes
sunt ministri spiritus ad ministracionem
missi. propter eos qui futuri hereditate pos-
sidere salutem. Hic ostendit illa omnia
non solum per angelos facta. sed etiam propter
nos facta. id est propter deum cui promittitur
hereditas vite eterne. sicut ad theos etiam scriptum est. omnia hec in figu-
ra contingebant illis. scripta sunt autem
ad correptionem nostram in quos finis seculorum
obuenit. Deinde quod tunc per angelos
nunc autem per filium sermo factus est. conse-
quenter aperteque demonstrans propterea
inquit. habundantius oportet attendere
nos ea que audivimus. ne forte deflua-
mus. Si enim qui per angelos dictus sermo
factus est firmus. et omnis per variacionem
et inobedientiam iustas accepit mercedis
retributionem. quomodo nos effugiemus tan-
tam negligentes salutem. et quasi que-
rentes quam salutem ut ostenderet se de
novo testamento iam dicere. id est ser-
mone qui non per angelos. sed per dominum factus est.